

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 12. června 2023
č. j. MSP-377/2022-ODKA-SPZ/2
Počet listů: 4
Přílohy: 1

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Obv. JUDr. PhDr. E. D. a obv. pr. osoba N. v. – k. d. , s. r. o. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy: tr. spis Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 1 T 10/2021

Podle § 266 odst. 1 zák. č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), podávám v neprospěch 1) obv. JUDr. PhDr. E. D., a 2) v neprospěch obv. pr. osoby N. v. – k. d., s. r. o.

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2022, sp. zn. 7 To 69/2022, v tr. věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 1 T 10/2021.

Řízení předcházející napadenému rozhodnutí

1. Státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 již dne 26. 1. 2021 podal obžalobu datovanou dnem 21. 1. 2021, sp. zn. 2 ZT 222/2020, pro skutek právně kvalifikovaný jak u obv. JUDr. D., tak u obv. pr. osoby N. v., s. r. o., jako zvlášť závažný zločin založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 odst. 1, odst. 2 písm. a) zák. č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, v jednočinném souběhu s přčinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 11. 3. 2021, sp. zn. 1 T 10/2021, byla podle § 188 odst. 1 písm. e) trestního řádu věc vrácena státnímu zástupci k došetření. Stížnost státního zástupce obvodního státního zastupitelství byla usnesením Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2021, sp. zn. 7 To 165/2021, podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítnuta jako nedůvodná.

2. Státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 podal dne 1. 10. 2021 na oba shora jmenované obviněné u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 2 ZT 222/2020 novou obžalobu datovanou dnem 29. 9. 2021, pro skutek v případě obou obviněných obžalobou právně kvalifikovaný opět jako zvlášť závažný zločin založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku pro jednání popsané tak, že (zkráceně):

„obviněný JUDr. D. jako jednatel a ředitel N. v., s. r. o., v rámci činnosti společnosti a v její prospěch, a tím i podle § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) zákona 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, i obchodní společnost N. v., s. r. o., rozhodli o výrobě, objednávce, koupi a následném prodeji níže uvedených věcí zobrazujících zejména válečné zločince A. Hitlera, R. Heydricha, K. H. Franka ad., tedy osoby, které rozhodly o realizaci nebo se aktivně podílely na uskutečňování zejména politických a válečných zájmů a cílů nacionálněsocialistického politického režimu v Německu v období tzv. Třetí říše v letech 1933 až 1945, včetně nastolení a udržování tzv. Protektorátu Čechy a Morava v letech 1939 až 1945, čímž podle mezinárodního práva spáchaly zločiny proti míru, válečné zločiny a zločiny proti lidskosti, jakož i o publikaci a prodeji redakčně neupravených a odborně nekomentovaných knižních děl, jež adorují nebo relativizují nacionální socialismus, nacionálněsocialistický politický režim v Německu v období tzv. Třetí říše v letech 1933 až 1945, jakož i osobu A. Hitlera, jejichž autory jsou A. Hitler, J. Goebbels, H. Hoffmann a D. Irving, které byly v období nejméně od 20. 1. 2017 do 8. 6. 2020 nabízeny a prodávány veřejnosti prostřednictvím e-shopu a webových stránek a v kamenné prodejně, přičemž se jednalo konkrétně o stovky až tisíce hrnků, triček, popelníků, kalendářů a reprodukcí s podobiznami jmenovaných válečných zločinců, kdy hodnota uvedených prodaných předmětů celkem činí 1 120 932,60 Kč, a dále nezjištěný počet konkrétních knižních publikací výše jmenovaných autorů, přitom publikace a prodej shora popsaných předmětů vzbudil výrazné znepokojení, pohoršení a odpor veřejnosti, kdy obvinění museli být nejméně srozuměni s tím, že touto činností, zejména vydáváním a prodejem především vpředu uvedených knižních publikací bez jakékoliv vědecké a odborně-historické korekce uváděli ve známost, resp. šířili ideologii nacionálního socialismu a popularizovali osoby, které spáchaly zločiny proti míru, válečné zločiny a zločiny proti lidskosti, a tyto zločiny tím relativizovali, a současně i ideově podporovali členy, příznivce a sympatizanty soudobého neonacistického a neofašistického hnutí působícího v ČR a reprezentované subjekty a uskupeními R. o., N. a S. f., K. 2017 / N. f. a. a N. o. a utvrzovali je v jejich přesvědčení a názorech.“

3. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 30. 11. 2021, sp. zn. 1 T 10/2021, byla podle § 188 odst. 1 písm. e) trestního řádu věc opět vrácena státnímu zástupci k došetření. V odůvodnění tohoto usnesení obvodní soud dospěl k závěru, že státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 nesplnil pokyny uložené mu v usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 11. 3. 2021, sp. zn. 1 T 10/2021, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2021, 7 To 165/2021, aby ve výsledcích dokazování provedeného v přípravném řízení bylo objasněno a) zda v době páchání žalované trestné činnosti existovala konkrétní neonacistická organizace či hnutí na nacistické extrémně pravicové myšlenky přímo navazující, zda obvinění o existenci takové hnutí věděli a měli v úmyslu je podporovat, apod. a zda jejich činnost byla způsobila tato kritéria naplnit. Obvodní soud pro Prahu 5 má především za to, že skutek, tak jak je popsán v obžalobě, nenaplnuje subjektivní stránku zvlášť závažného zločinu založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, odkazuje přitom na stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 12. 2006, sp. zn. Tpjn 302/2005, zveřejněné pod č. 11/2007 Sb. rozh. tr. Podle obvodního soudu státní zástupce nedoložil, jakým způsobem

(např. finanční podpora, poskytnutí prostor, vytištění propagační materiálů atp.) měla být konkrétní neonacistická skupina či neofašistické hnutí podporováno či propagováno. Obvodní soud pro Prahu 5 má rovněž za to, že: „*obecný odkaz, tak jak učinil státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 v odůvodnění obžaloby ze dne 29. 9. 2021, sp. zn. 2 ZT 222/2020 (např. v odstavci č. 46), že obvinění podporovali „soudobá neonacistická hnutí“, o jejichž existenci museli mít obecné povědomí, bez prokázání jakéhokoli spojení jejich povědomosti a jejich činnosti s některým konkrétním z těchto hnutí, nelze považovat za dostačující ve smyslu § 403 trestního zákoníku.*“ Obvodní soud pro Prahu 5 shledal i další pochybení. Odůvodnění usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 30. 11. 2021, sp. zn. 1 T 10/2021, neobsahuje žádné konkrétní pokyny jak vytykané vady, zejména co do subjektivní stránky odstranit.

Napadené rozhodnutí

4. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2022, sp. zn. 7 To 69/2022, byla podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu stížnost státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 30. 11. 2021, sp. zn. 1 T 10/2021, jako nedůvodná zamítnuta. V odůvodnění napadeného usnesení se městský soud se závěry obvodního soudu plně ztotožnil. Stejně tak jako obvodní soud nespécifikoval městský soud žádné konkrétní pokyny, jakým způsobem vytykané vady, zejména ohledně subjektivní stránky odstranit. V tomto směru v odstavci č. 15. pouze obecně konstatoval, že:

„řízení před soudem sice je těžištěm dokazování, avšak není těžištěm obstarávání důkazů a nelze akceptovat, aby soud sám aktivně vyhledával a obstarával důkazy o vině obviněných osob a takto byl obžalobě nápomocen, a to obzvláště za situace, kdy potřeba zajištění takovýchto důkazů je zřejmá již v době podání obžaloby...“

Právní posouzení

5. Mám za to, že usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2022, sp. zn. 7 To 69/2022, byl porušen v ust. § 134 odst. 1 písm. d), odst. 2 a § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu a v řízení mu předcházejícím v ust. 134 odst. 1 písm. d), odst. 2, § 188 odst. 1 písm. e) a § 191 odst. 1 trestního řádu ve prospěch obv. JUDr. D. a ve prospěch obv. pr. osoby N. v., s. r. o.

Relevantní právní úprava

6. Podle § 403 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku kdo založí, podporuje nebo propaguje hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka, nebo hlásá rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let (odstavec 1). Odnětím svobody na tři léta až deset let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným podobně účinným způsobem [odstavec 2 písm. a)]. Příprava je trestná (odstavec 3).

7. V § 134 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního řádu se uvádí, že usnesení musí obsahovat odůvodnění, pokud zákon nestanoví něco jiného [odstavec 1 písm. d)]. V odůvodnění je třeba, jestliže to přichází podle povahy věci v úvahu, zejména uvést skutečnosti, které byly vzaty za prokázané, důkazy, o něž se skutková zjištění opírají, úvahy, jimiž se rozhodující orgán řídil při hodnocení provedených důkazů, jakož i právní úvahy, na jejichž podkladě posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona (odstavec 2).

8. Ust. § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu určuje, že nadřízený orgán zamítne stížnost, není-li důvodná.

9. Podle § 188 odst. 1 písm. e) trestního řádu po předběžném projednání obžaloby soud vrátí věc státnímu zástupci k došetření, je-li toho třeba k odstranění závažných procesních vad přípravného řízení, které nelze napravit v řízení před soudem, nebo k objasnění základních skutkových okolností, bez kterých není možné v hlavním líčení ve věci rozhodnout, a v řízení před soudem by takové došetření bylo v porovnání s možnostmi opatřit takový důkaz v přípravném řízení spojeno s výraznými obtížemi nebo by zřejmě bylo na újmu rychlosti řízení.

10. V § 191 odst. 1 trestního řádu se uvádí: „Vrátí-li soud věc státnímu zástupci k došetření, uvede v usnesení, v kterých směrech je třeba přípravné řízení doplnit a které skutečnosti je třeba objasnit, popřípadě které úkony je třeba provést.“

Relevantní judikatura a právní literatura

11. V bodě 2. právní věty (a stejně tak v odůvodnění) rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 16. 2. 1995, sp. zn. Tzn 12/94, zveřejněného v Právních rozhledech č. 5/1995 na str. 195 (S jinou právní větou je toto rozhodnutí publikováno též pod č. 1/1996 Sb. rozh. tr.) se k náležitostem usnesení o vrácení věci podle § 191 odst. 1 trestního řádu uvádí, že:

„...požadavky soudu na další došetření musí být proto jasné a konkrétní. Je tedy třeba, aby v odůvodnění usnesení bylo poukázáno na nedostatky předchozího řízení, zejména dosud provedeného dokazování, a to nikoli jen obecným závěrem, že nebyla prověřena obhajoba obviněného, ale konkrétním výčtem případů nerespektování ustanovení trestního řádu s výslovným upozorněním na určité okolnosti, které nebyly řádně objasněny. Zároveň musí být uvedeno, jak mají orgány činné v přípravném řízení postupovat, zvláště jaké formální vady je třeba odstranit, které skutečnosti a jakými důkazy objasnit, popř. jaké další úkony provést. Je také na místě, aby soud při vrácení věci k došetření domyslel důsledky nařízeného doplnění řízení, které mohou nastat po došetření věci, a to jak z hlediska zjišťování skutkového stavu věci, tak i z hlediska právního posouzení skutku.“

12. Shora prezentované závěry jsou taktéž potvrzovány kupř. rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 4. 7. 2001, sp. zn. 3 Tz 83/2001, publikovaném v Souboru tr. rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 9/2001 [T 234] a zároveň jsou stvrzovány i právní vědou, kdy v komentáři k § 191 trestního řádu a to v bodě 2. a 6. {SOTOLÁŘOVÁ, Daniella Sarah. § 191 (Náležitosti rozhodnutí o vrácení věci k došetření). In: DRAŠTÍK, Antonín, Jaroslav FENYK aj. Trestní řád: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2022-10-27]. ASPI_ID KO141_1961CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.} se uvádí:

„[bod 2.] O vrácení věci státnímu zástupci k došetření podle § 188 odst. 1 písm. e) rozhoduje soud usnesením (§ 119 odst. 1), které je možné napadnout stížností s odkladným účinkem (§ 188 odst. 3). Toto usnesení musí obsahovat obecné náležitosti upravené v § 134 odst. 1. Vedle toho stanoví § 191 povinnost zahrnout do jeho odůvodnění pokyny usměrňující další postup státního zástupce, resp. policejních orgánů. Důraz je přitom kladen na konkretizaci toho, jaké úkony je nezbytné v pokračování přípravného řízení provést, v kterých směrech je třeba doplnit přípravné řízení a které skutečnosti mají být objasněny. Touto instrukcí je zároveň vymezen účel došetření věci v přípravném stadiu řízení a konkretizováno to, co musí být učiněno pro jeho naplnění.

[bod 6.] Usnesení o vrácení věci státnímu zástupci k došetření musí ve svém odůvodnění obsahovat především náležitou specifikaci toho, co konkrétně vedlo soud k jeho vynesení. Musí v něm být tedy jednoznačně identifikovány nedostatky předchozího přípravného řízení, konkrétně pak to, k jakým závažným porušením procesních předpisů v něm došlo a jaké

základní skutkové okolnosti, bez nichž není možné v hlavním líčení rozhodnout, nebyly objasněny. V návaznosti na to je namístě v něm rozvést, v jakých ohledech a jakými úkony má být řízení doplněno. Přitom je nezbytné též odůvodnit závažnost identifikovaných procesních vad a neobjasněnosti rozhodných skutkových okolností. Není možné se přitom spokojit s prostým popisem a výčtem nedostatků a vad, ale je třeba konkretizovat též způsob jejich odstranění či napravení a zda je požadované objasnění věci uskutečnitelné dostupnými prostředky, a pokud ano, jakými. Na soudu tedy je, aby stanovil, jak konkrétně mají orgány činné v přípravném řízení při odstraňování zjištěných vad postupovat, jakými důkazními prostředky je namístě věc objasnit a jaké další procesní úkony mají být provedeny (srov. též výklad v bodě 2). Namístě je rovněž vyjádřit se v odůvodnění vynesenoho usnesení k sporným právním otázkám a k možnému vyústění došetření věci, zvláště pak k možným změnám právní kvalifikace stíhaného skutku a k procesním aspektům takových změn (například v podobě nezbytnosti zajistit nutnou obhajobu obviněného).“

Obdobné závěry obsahuje i starší komentář k § 191 trestního řádu v bodě 1. a 3. (Šámal, P. a kol.: Trestní řád. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 2502–2505).

Posouzení předmětné věci

13. Mám za to, že usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 30. 11. 2021, sp. zn. 1 T 10/2021, potažmo usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2022, sp. zn. 7 To 69/2022, nesplňují náležitosti usnesení podle § 191 odst. 1 trestního řádu.

14. Rozhodnutí Nejvyššího soudu v této věci bude mít podle mého názoru judikaturní význam, neboť z okolností dané věci je zjevné, že, co se náležitostí usnesení soudu podle § 191 odst. 1 trestního řádu týče, není v praxi stále zcela jasno.

15. Za pomoci formulací vypůjčených ze shora citované právní teorie konstatuji, že usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 30. 11. 2021, sp. zn. 1 T 10/2021, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2022, sp. zn. 7 To 69/2022, evidentně nesplňuje náležitosti usnesení podle § 191 odst. 1 trestního řádu, neboť v odůvodnění těchto rozhodnutí soudy nekonkretizovaly způsob odstranění či napravení údajných vad, neuvedly, zda je požadované objasnění věci uskutečnitelné dostupnými prostředky, nestanovily, jak konkrétně mají orgány činné v přípravném řízení při odstraňování těchto vad postupovat, neurčily, jakými důkazními prostředky je namístě věc objasnit a jaké další procesní úkony mají být provedeny a konečně se nevyjádřily k možnému vyústění došetření věci. Chybějící náležitosti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 30. 11. 2021, sp. zn. 1 T 10/2021, specifikované v § 191 odst. 1 trestního řádu vyvolávají též pochybnosti o splnění požadavků na jeho řádný obsah specifikovaných v § 134 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního řádu. Obdobné pochybnosti platí i pro usnesení Městského soudu v Praze ze dne ze dne 9. 3. 2022, sp. zn. 7 To 69/2022. V tomto světle se obě zmíněná rozhodnutí jeví jako v zásadě nepřezkoumatelná.

16. Z obžaloby je zřejmé, že státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 má za to, že jednání popsané v obžalobě ze dne 29. 9. 2021, sp. zn. 2 ZT 222/2020, naplňuje jak objektivní i subjektivní stránku zvláště závažného zločinu založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, tak objektivní i subjektivní stránku přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Naopak jak Obvodní soud pro Prahu 5, tak Městský soud v Praze shledaly, že subjektivní stránka absentuje (K argumentaci jak státního zástupce, tak soudů odkazují na shrnutí v odstavci 3. a 4.). Pravdou je, že soudy v odstavci 3. citované stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 12. 2006, sp. zn. Tpjn 302/2005, zveřejněné pod č. 11/2007 Sb. rozh. tr., vymezuje požadavky na naplnění objektivní, potažmo subjektivní

stránky trestného činu podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod, a to k překvapení části odborné i laické veřejnosti, restriktivně. Byť považují stanovisko Nejvyššího soudu za v celku logické, fakticky takový výklad znamená, že v určité době mohly postihu uniknout obecně velmi společensky nebezpečné typy jednání, jejichž základ spočívá např. v šíření děl vyobrazujících symboly a představitele nacistického, event. fašistického hnutí. Problematiku postihu podobných jednání do jisté míry vyřešilo zavedení nové skutkové podstaty trestného činu šíření díla k propagaci hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403a trestního zákoníku. V obžalobě státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 ze dne 29. 9. 2021, sp. zn. 2 ZT 222/2020, popsany skutek byl ovšem spáchán ještě přede dnem 1. 1. 2022, kdy nabyla účinnosti příslušná novela, tj. zákona č. 220/2021 Sb. Nemohu ovšem zcela vyloučit, že nějaký prostor pro doplnění dokazování přesto existuje. Podstatné však v tomto směru, že usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 30. 11. 2021, sp. zn. 1 T 10/2021, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2022, sp. zn. 7 To 69/2022, neobsahuje žádné pokyny, jak bylo shora již uvedeno, jakým způsobem odstranit vytýkané vady, zejména tu týkající se subjektivní stránky, tj. zcela zjevně postrádá náležitosti usnesení stanovené v § 191 odst. 1 trestního řádu.

17. Podle mého názoru státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 po vrácení věci do přípravného řízení postupoval zcela v souladu s požadavky soudů, které bylo možné uskutečnit, a v obžalobě ze dne 29. 9. 2021, sp. zn. 2 ZT 222/2020, předložil trestní věc natolik objasněnou, že soud mohl a měl o ní meritorně rozhodnout. Státní zástupce v obžalobě podrobně popsal, v čem konkrétně shledává naplnění objektivní stránky i subjektivní stránky zvláště závažného zločinu založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku (odstavec 46. a 47. obžaloby) a v čem konkrétně shledává naplnění objektivní i subjektivní stránky přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku (odstavec č. 48). Lze si těžko představit jakým způsobem, resp. jakými důkazními prostředky mohl státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 dokazování ve věci ještě doplnit. Podle mého názoru prostor pro vrácení věci státnímu zástupci k došetření v zásadě neexistuje, tudíž obžalobu lze mít za způsobitou projednání v hlavním líčení. Proto bylo za této situace namístež, aby Obvodní soud pro Prahu 5, pokud má stejně jako Městský soud v Praze za to, že v obžalobě státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 ze dne 29. 9. 2021, sp. zn. 2 ZT 222/2020, popsané jednání není trestným činem, rozhodl odpovídajícím způsobem, tzn. buď trestní stíhání obviněných podle § 188 odst. 1 písm. c) trestního řádu z důvodu uvedeného v § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu zastavil nebo obviněné zprostil obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu.

18. Závěrem s důrazem poukazuji na již zmíněnou v soudní praxi neobvyklou a nežádoucí skutečnost, že napadená věc byla usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 30. 11. 2021, sp. zn. 1 T 10/2021, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2022, sp. zn. 7 To 69/2022, k došetření vrácena již podruhé.

19. Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

20. Ze všech shora specifikovaných důvodů navrhuji, aby Nejvyšší soud podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2022, sp. zn. 7 To 69/2022, byl porušen zákon v ust. § 134 odst. 1 písm. d), odst. 2 a § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu a v řízení mu předcházejícím, konkrétně usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 30. 11. 2021, sp. zn. 1 T 10/2021, byl porušen zákon v ust. § 134 odst. 1

písm. d), odst. 2, § 188 odst. 1 písm. e) a § 191 odst. 1 trestního řádu, a to ve prospěch obv. JUDr. D. a ve prospěch obv. pr. osoby N. v., s. r. o.

Na vědomí:

- 1) Nejvyšší státní zastupitelství
- 2) Městské státní zastupitelství v Praze k č. j. 0 KZZ 25/2022-7